

Nieuwsbrief juli '23

In deze niewsbrief:

- Bijzondere verhalen
- Noodfonds
- Katten in reismand
- Activiteiten
- In loving memory
- Donateursprogramma
- Collectebus
- Stichting Dierenlot

Lieve vrienden, donateurs en andere belangstellenden,

Het is gelukt, voor u ligt de 1^e nieuwsbrief van 2023! Inmiddels zijn al weer veel dieren opgevangen, met bijzondere verhalen, verdrietige omstandigheden en blijdschap als een dier weer een nieuw thuis heeft gevonden.

Verreweg de meeste honden die gevonden worden kunnen we snel weer herenigen met hun baasje, hetzij via de chipgegevens of door sociale media. Bij katten en konijnen ligt dat een beetje anders. Zij zijn meestal niet gechipt en in het enkele geval dat er wel een chip aanwezig is, is de registratie niet of onvoldoende. Gelukkig werkt de overheid aan een chipverplichting voor katten.

Op dit moment zijn de aantallen katten beheersbaar, maar bij de honden is het opvallend druk! Alle hondenkennels zijn bezet waarbij we natuurlijk wel een plekje hebben voor gevonden dieren. Voor alle overige situaties geldt een opnamelijst: eerst plaatsen voor we nieuwe honden kunnen opnemen. Een vervelende situatie want de ervaring leert dat als mensen ons bellen de noodzaak aanwezig is en daarbij willen we graag helpen. Juist ook om te voorkomen dat zo'n dier via verkoopsites wordt doorverkocht. Een ongeveer gelijke situatie gold tot voor kort voor de konijnen. Heel veel dieren, ruimte tekort en dus besloten om (tijdelijk) geen pension meer te bieden voor konijnen. We zijn verheugd dat een groot aantal dieren inmiddels een nieuw baasje heeft gevonden, waardoor we weer wat ruimte hebben in de opvang.

Qua onderhoud en planning is zeker niet stil gezeten. Er is al het een en ander gedaan, maar er staat nog veel op de agenda. Zo is het buitendeel bij kattenkamer 3 en 4 serieus aan vervanging toe. Waarbij we gelijk ook een andere indeling willen maken. Zodat we ook een enkele kat of een klein aantal dieren bij elkaar kunnen huisvesten. Onverwacht besloot de verwarmingsketel de dagelijkse arbeid te staken, een vervelende situatie want verwarming is onmisbaar dus moest er een nieuw cv ketel komen. Er staan nog wat afspraken voor een nieuwe coating of reparatie van een buitentuin bij de katten en verschillende hondenkennels. En voor de honden op de speelvelden komt een grote luifel als bescherming tegen de zon of regen. Zo hier en daar wordt druk geschilderd door vrijwilligers (handige handjes zijn altijd welkom). Daarnaast zijn er wensen om de huidige verouderde zonnepanelen te vervangen. U begrijpt, er wordt heel wat werk verricht in en aan het asiel.

De personele bezetting is niet eenvoudig rond te krijgen. We hopen binnenkort een nieuwe collega assistent dierversorger te verwelkomen, zodat het team weer op sterkte is. Richting de zomer maken we ons op voor de drukte. Voor zowel honden als katten is het dierenpension in juli en augustus volgeboekt. Daarnaast blijven wij ons inzetten om voor de asioldieren een fantastisch huisje te vinden. U kunt ons volgen op Facebook en voor nu, heel veel plezier met de nieuwsbrief en geniet van de zomer!

Hartelijke zomergroet namens het team en vrijwilligers,

Bianca Engels
bedrijfsleider

Bijzondere verhalen

Moosje

Het zat konijn Moosje niet mee, slechts 2 jaar oud. Haar levenspartner nam de benen en werd nooit meer teruggevonden. 9 lange maanden zat ze alleen en dat terwijl konijnen sociale dieren zijn. Het drukke leven van alledag eiste alle aandacht en Moosje werd steeds eenzamer. Haar baasjes realiseerden zich dat het zo niet langer kon en er werd afstand gedaan om haar alle kans op een gezelliger leven te gunnen. In het asiel viel ons op dat de jongedame bloed plaste, alarmerend. De

dierenarts was het volledig met ons eens. Het advies was duidelijk: met spoed sterilisatie (of eigenlijk castratie). Dat was gelukkig op tijd, haar baarmoeder omvatte een aantal cystes. Met een stoer rompertje kwam Moosje weer terug in het asiel zodat ze niet aan de hechtingen kon zitten. De operatie geslaagd, het herstel voorspoedig en het geweldige nieuws is dat ze met een nieuwe levenspartner aan haar zij het asiel heeft verlaten. Alle geluk Moosje!

Maluska

Ach Maluska. Als zwerfkotje kwam ze binnen, gechipt en dat gaf een aardig beeld van haar verleden. Haar laatste baasjes wilde haar niet meer terug, die boodschap was duidelijk aan de

telefoon. Reden? Het bleef een bang katje en ja, dat klopt. Terugzoekend kwamen we er achter dat ze in asiel Alkmaar heeft gezeten, overgenomen van een Stichting in Amsterdam en daarvoor gevonden in Weesp met kittens. Wat een reis voor zo'n katje. Het grappige is dat hoewel Maluska wat onwennig is in het contact met mensen, ze honden wel erg leuk lijkt te vinden. Ze wandelde zelfs mee met de buurman als die zijn hondjes uit ging laten. Nu lijkt bovenstaande genoeg voor een heel poezenleven maar weet u dat ze nog maar 3 jaar oud is?! In de open kattenkamer wacht ze rustig tot die ene zich meldt, iemand die het niet erg vindt dat ze niet uit zichzelf contact komt maken maar dat ze dingen op haar tijd en in haar tempo doet. Tot die tijd zorgen wij gewoon voor haar.

Madelief

Bevallen, je schijnt het op de vreemdste plekken te kunnen doen. Poes Madelief koos daar de pergola voor uit maar of dat nu zo slim was? De kleintjes konden zo naar beneden vallen! Dankzij een menselijk beschermengeltje werden de 2 net geboren ukkies met Madelief veilig gesteld en kwam de jonge familie in het asiel. In de avond werden nog 2 kleintjes geboren zodat het nu een knus gezinnetje van 4 is. Veilig in gastgezin waar ze veilig en geliefd groot mogen groeien.

Noodfonds

Waarom een Noodfonds?

Steeds meer mensen en hun huisdieren hebben het zwaar. Om uiteenlopende redenen kunnen zij niet (meer) voor hun huisdier zorgen en is er geen geld om de benodigde (medische) kosten voor hun huisdier te betalen. Voor deze uitzonderlijke situaties hebben wij een noodfonds opgericht. Dit noodfonds wordt gebruikt om de afstands- en medische kosten over te nemen van mensen die in financiële nood zitten.

Gigi

Dit poesje werd in de buurt van de vinder al een langere tijd gezien. Opvallend detail: ze had een enorme bal (cyste) aan haar wang! Tijd voor actie, het katje kwam in het asiel. We zijn best wel wat gewend maar ook voor ons was dit schrikken. Want stel dat het open zou gaan, het leed zou niet te overzien zijn. Gelijk werd een afspraak gemaakt bij de dierenarts. Een paar dagen om bij te komen en Gigi, zoals ze inmiddels was gaan heten, werd geopereerd. Best een klusje maar alles ging goed, de cyste was keurig verwijderd. Na 10 dagen hechtingen er uit en kapje af en hoera, de open kattenkamer. Daar werd duidelijk dat het lopen wel erg moeizaam ging. Zou dat haar humeurig gedrag ook kunnen verklaren? Dus op naar de dierenarts voor röntgenfoto's van heup en rug. Het verklaarde veel, de lumbosacrale overgang in de rug (de overgang van de laatste lendenwervel naar het heiligbeen) was instabiel. Dit betekent dat het voorste deel van het heiligbeen de neiging heeft om iets te verzakken. Advies van de dierenarts levenslange pijnstilling en voeding die de gewrichten ondersteunt. Gigi is sindsdien een veel blijer katje. Ze wacht nog op een warm mandje.

Devie

Devie is een klein Boomerhondje van bijna 9 jaar oud. In het asiel gekomen door persoonlijke omstandigheden, maar ook omdat hij niet goed samen ging met het kindje in huis. Hij moest nog geënt en gechipt worden en tijdens de medische controle werd een serieus oogprobleem ontdekt. We hadden zijn bolle oogjes al gezien, maar er bleek ook een gaatje in het hoornvlies en verhoogde oogdruk. Omdat zijn huid wat onrustig was kreeg hij ook nog een kuurtje medicatie. Dat hielp goed, al blijft het een aandachtspuntje. Wat zijn we druk geweest met dit hondje! Telkens naar de praktijk voor

oogdrukcontrole en met veranderde schema's van zalven en druppelen 'thuiskomen'. Maar dankzij alle inzet van de diervverzorgers mag het resultaat er zijn: zijn hoornvlies is genezen en de oogdruk is onder controle. Als *finishing touch* heeft hij nog een kleine ooglidcorrectie gehad en een gebitssanering. Een tweetal medicijnen zijn levenslang om zijn oogjes zo goed mogelijk te houden. Er is blijvende schade, het zicht is beduidend slechter. Daar moet rekening mee worden gehouden al redt hij zich prima in de dagelijkse omgang. Het was een lange weg voor Devie maar wat zijn we trots op hem! Na vermelding op de site duurde het even tot een lief baasje zich aandiende maar het is gelukt. Medicatie geen probleem en wat zijn ze blij met elkaar! Devie heeft kwispelend het asiel verlaten.

Milo

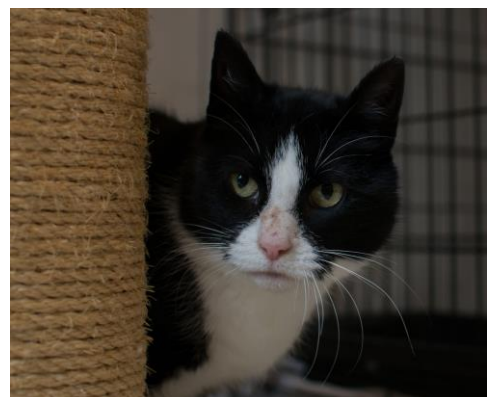

Milo kwam voor afstand, een heerlijke knuffelkont van nog maar 2 jaar oud. Eigenaren hadden het vreselijk moeilijk om afstand te doen. Vanaf het begin waren er problemen met de zindelijkheid, plassen en sproeien in huis. Het is een gecastreerde kater, dus dat was de reden niet. Ook na castratie bleven de problemen. Diverse onderzoeken bij de dierenarts volgde. Zo werd de blaas aangeprikt om steriele urine te onderzoeken. Toch wat bloed met bacteriën waarna pijnstilling werd voorgeschreven. Meerdere kattenbakken in huis, zowel open als dicht. Verschillende soorten kattenbakgrit (houtkorrels geven soms problemen of grit met een geurtje). De eigenaren hebben echt hun best gedaan. Rondom het huis waren een aantal niet gecastreerde katers, mogelijk was hij daar van slag van. In januari kwam Milo in het asiel waar het traject overnieuw werd ingezet: urinecontrole met een uitslag van bacteriën en een te hoge Ph waarde. Er werd antibiotica voorgeschreven en pijnstilling, de voeding werd

aangepast naar Urinary S/O speciaal voor blaasgruis. Alles leek onder controle en een lief baasje kwam kennismaken. Hmm, was het nu verbeelding? Milo voelde zich niet lekker, zat stilletjes op een plankje. Dit was niet de Milo die we kenden. Normaal werd iedereen juist vriendelijk begroet. Zo durfden we hem niet mee te geven dus werd hij gereserveerd en volgde weer een bezoekje bij de dierenarts. Inmiddels is duidelijk dat de toekomstige baasjes heel veel geduld hebben, want Milo is nog steeds niet plaatsbaar. Op de echo van de blaas werd wat zorgelijks gevonden, niet duidelijk wat het precies was. Ontsteking? Iets ergers? Opnieuw antibiotica en pijnstilling, na 2 weken controle. De antibiotica en pijnstilling sloeg aan maar op de echo was te zien dat de rand van de blaas toch wat vreemd was en we kregen het advies om naar de specialist in het MCD Amsterdam te gaan. Hoewel dat zeker niet zonder kosten is werd het wel de keuze. Op 2 juni ging dierversorger Marjan met Milo richting Amsterdam en volgden weer allerlei onderzoeken. Milo liet het allemaal heel lief toe, de knapperd. De verdenking werd steeds sterker voor een afwijking van de blaaswand, maar eerst de onderzoeken van bloed en urine afwachten. Die uitslagen zijn inmiddels bekend, alles in orde. Dus toch die afwijking? Distale urachus? Met de volgende afspraak krijgt Milo onder narcose contrastvloeistof ingespoten waarna ze op de röntgenfoto precies kunnen zien wat er nu aan de hand is in de blaas. Mocht het die afwijking zijn is het operatief goed te herstellen. De kosten zijn indrukwekkend en er is natuurlijk al veel uitgegeven aan behandelingen en vooronderzoeken maar hij verdient het zo.

Kiri

Gevonden ver uit de buurt van de bewoonde wereld. Gelukkig kon ze met een vangkooi gevangen worden. Na het vangen mocht ze een poosje bij één van onze vrijwilligers die zich altijd inzetten voor de bossen blijven. 14 dagen later kwam ze in het asiel. De gebruikelijke handelingen volgden: vaccinatie, chippen, ontwormen en ontvlooiën. Daarna mocht ze de open kattenkamer onveilig maken. Omdat ze een beetje bijzonder liep zijn er röntgenfoto's gemaakt die de volgende uitslag gaven: Kiri heeft in het verleden een bekkenfractuur gehad wat niet op de juiste wijze is geheeld. Hierdoor staat het bekken nu scheef. Vandaar haar aparte loopje en afwijkende achterpootje qua lengte. Met name de zitbeweging geeft behoorlijk pijn maar in de vrije beweging doet ze het eigenlijk best goed. Gestart met pijnmedicatie. Dit is levenslang. Met een lekker beetje zachtvoer gaat het prima naar binnen. De afgelopen weken hebben we haar levenskwaliteit gemonitord en unaniem is het team van mening dat Kiri zich prima redt. En weet u wat nu het leukste is? Voor haar nieuwe baasjes was de handicap en levenslange pijnmedicatie geen probleem! Met tasje pijnmedicatie, alle medische bevindingen en de lekkere voertjes verliet ze opgewekt het asiel, op naar een goede toekomst.

Hoe zorg je voor een rustige kat in een vervoersmandje?

Het is vaak een hele toer, om de kat in een vervoersmandje te krijgen, zonder verwondingen op te lopen. Je kat is zo angstig om het mandje gestopt te worden, dat hij zich uit alle macht verzet. Toch kunnen we er met wat geduld en tijd er voor zorgen dat het vervoersmandje een veel minder angstwekkend object wordt. Waarom de vervoersmand zo bedreigend is? Veel eigenaren halen de vervoersmand pas van zolder op het moment dat de kat moet worden vervoerd. Snel moet de kat in de mand worden gedaan, terwijl hij net lekker lag te slapen of tevreden in de vensterbank zat. De kat wordt angstig en gestrest wanneer hij plotseling in die donkere, benauwde ruimte wordt gezet. Kiezen van de juiste vervoersmand, alles begint bij de keuze voor de juiste vervoersmand.

Maar hoe kies je de juiste mand?

- Houd rekening met het formaat. Een heel grote kat vindt het niet fijn om in een veel te kleine ruimte te worden vastgezet.
- Is de mand goed schoon te maken? Als een kat angstig is, verspreid hij angst-feromonen. Die kunnen achterblijven in de mand.
- Een mand met een ingang aan de bovenkant, heeft de voorkeur. Het is veel minder bedreigend om ergens in getild te worden, dan met zijn hoofd in een donker gat te moeten (zoals bij een ingang aan de voorkant).
- Van veel manden kan de bovenkant worden afgehaald. Ook hiermee voorkom je dat de kat met geweld uit zijn mandje moet worden getrokken.

Training: stap voor stap

Bij training willen we de vervelende associatie die de kat heeft met de vervoersmand, ombuigen tot iets minder stressvol. De ene kat heeft hier meer tijd voor nodig dan de andere.

- Bij training is het heel belangrijk altijd onder de angstgrens te blijven! Wanneer je doorgaat tot je kat angst toont, krijgt hij opnieuw een vervelende associatie bij de mand.
- Houdt de trainingsmomenten kort. Een veel gemaakte fout is: "Nog één keertje, want het gaat zo goed!" Dat kan net een keer te veel zijn.
- Pas nooit dwang of straf toe! Dit vergroot de angst en stress. Pak je kat ook nooit in het nekvel. Dit is pijnlijk en het draagt niet bij tot een positieve ervaring met de vervoersmand!
- Sluit altijd positief af: de kat onthoudt dat en hij zal de volgende keer graag verder willen trainen. Beloon hem vaak als hij iets goed doet!

Fieke

KAT EN MENS, GEDRAGSBEGELEIDING VOOR DE KAT

Telefoon: 06-22292882

E-mail: info.katenmens.nl

Website: www.katenmens.nl

Activiteiten

Nike

Het begint eindelijk een beetje zomerweer te worden en wat is er dan leuker om naar het strand te gaan. Wij zijn nog niet eerder met Nike naar het strand geweest omdat het strand nogal ongelijk is, en dat is niet heel goed voor zijn heupen. Maar het gaat de laatste tijd heel goed met hem en aangezien hij water erg leuk vindt, moet hij natuurlijk wel een keer op het strand zijn geweest in Den Helder. Dus hond ingeladen en hup naar het Huisduinerstrand. Meteen al leuk, want een andere omgeving en allemaal nieuwe geuren. En daar was de zee! Hmm toch wel even anders dan een sloot. Dit beweegt veel meer en komt steeds naar je toe. Voorzichtig erin en weer snel wegspringen voor een golfje. Tot hij door had dat hij ook naar het golfje toe kon springen en erin happen, dat is een leuk spelletje! En daar ging hij van links naar rechts, vrolijk in het rond springen en rennen. Wat een feest. Nog een stukje over het strand alles verkennen; krabbetjes, kwallen en zeewier. Uiteindelijk gingen wij met een vermoeide maar blije hond weer terug.

Hond zijn in het asiel heeft zo zijn beperkingen. De medewerkers en een aantal vrijwilligers doen hun best om toch met enige regelmaat even te wandelen buiten het asiel. Andere geurtjes snuffelen, misschien ook even zwemmen. Het is niet altijd haalbaar, het werk is veeleisend, alles en iedereen moet goed verzorgd worden. Dan is in het asiel een feestje bouwen een goed alternatief. Op de foto's ziet u de hondjes Lucky en Sterre samen met dierverzorgster

Yvette. Dit is een gesprek op hoog niveau: 'kijk,

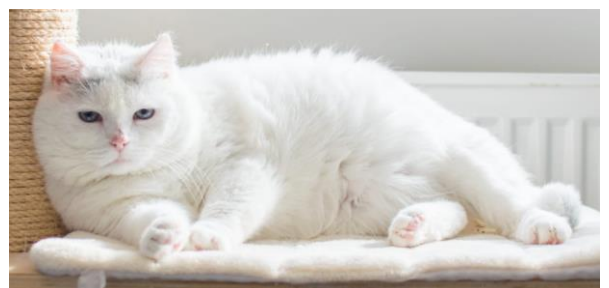
dit is de bedoeling' en met een blafje wordt antwoord gegeven: de boodschap is begrepen. Staartjes hoog, blij en trots, de foto's spreken voor zich. Als beloning een heerlijk koekje en lekker afkoelen in het badje, moe en voldaan van het harde werken. Niet iedere hond is van nature een waterratje dus met een klein bodempje water beginnen, positief ervaring opdoen. Sommige honden vinden het allemaal gedoe, willen alleen maar knuffelen en dat is ook prima.

In loving memory

Cara

2,5 jaar geleden kwam ze in het asiel, ontzettend mager en met totaal vervilte vacht. Ze woog nog maar 2 kilo. Verschillende bezoeken aan de dierenarts volgde en stapje voor stapje werd haar vacht geschoren. Uiteindelijk was de diagnose suikerziekte dus 2x daags insuline spuiten. Ze doorstond het gelaten en genoot van de extra lekkere hapjes. Kort geleden bleek haar schildklier te hard te werken, iets dat vaker voorkomt bij oudere katjes en kreeg ze hartproblemen. We moesten afscheid nemen. En nu... nu voelt het leeg in de kattenkamer. Lieve Cara, we missen je en zullen je nooit vergeten!

Donateursprogramma

Behalve de website en de site www.ikzoekbaas.nl plaatsen wij ook veel nieuws en berichten op onze Facebookpagina. Weet u dat we inmiddels al 11.700 volgers hebben? Zijn we best een beetje trots op. In het afgelopen jaar zijn er enkele nieuwe vormen in ons donateursprogramma opgenomen. We zetten het hieronder nog even op een rijtje, zodat iedereen kan kiezen wat het beste past. We zijn blij met u!

Voor het opvangen, verzorgen en plaatsen van dieren zijn wij afhankelijk van gemeentelijke vergoeding, donaties en giften. Om dit nog vele jaren te blijven doen zijn (financiële) bijdragen van mensen en bedrijven die onze inzet belangrijk vinden en ons een warm hart toedragen essentieel. Een steentje bijdragen aan onze organisatie kan op verschillende manieren:

Noodfonds:

Help ons helpen. Waarvoor gebruiken wij het noodfonds? Enkele voorbeelden.

- a. Soms worden dieren achterlaten bij de dierenarts en ter euthanasie aangeboden, dieren die nog een toekomst voor zich hebben. De zorg en kosten voor medische behandeling nemen wij op ons. Wanneer de gezondheid het toelaat wordt het dier herplaatst.
- b. De eigenaar van het dier is overleden en het dier wordt aan zijn lot overgelaten. Ook dan komt de zorg en de kosten voor rekening van ons.
- c. De eigenaar komt door financiële problemen in een situatie dat hij/zij niet meer voor het dier kan zorgen en de medische zorg niet meer kan betalen. De kosten van afstand, entingen enzovoorts worden door ons betaald.
- d. Soms moet een eigenaar langdurig worden opgenomen. Dan kunnen wij pensionverblijf aanbieden en wordt besproken welke kosten haalbaar zijn voor de eigenaar met als doel dat het dier weer wordt herenigd met de baas.
- e. Als een dier een dure operatie nodig heeft, denk aan kniebandblessure, HD problematiek, botbreuken, wordt in de media soms een noodoproep gedaan. Bijdragen uit het noodfonds kunnen helpen om de rekening te voldoen zodat het dier alle kans heeft op een dierwaardige toekomst zonder pijn.

AdoptiePlan:

Een aantal asioldieren zijn langer in het asiel, omdat er medische zorgen zijn of omdat er gerevalideerd moet worden. Sommige dieren zijn moeilijker te plaatsen i.v.m. gedrag waar aan gewerkt moet worden. U kunt op afstand een speciaal asioldier financieel ondersteunen zodat wij alle zorg kunnen bieden dat nodig is. U wordt regelmatig op de hoogte gehouden van uw gekozen adoptiedier.

Adoptie kattenkamer:

Voor de katten hebben we kattenkamers met een binnen- en een buitenverblijf. U wordt op de hoogte gehouden van alle gebeurtenissen, denk aan de nieuwkomers, de zwervers, de katten waar afstand van gedaan wordt. Maar ook de katten die een nieuwe baas vinden. Gemiddeld 1x per 2 maanden wordt u op de hoogte gehouden van alle gebeurtenissen.

Adoptie Hondenkennels:

Elke 2 maanden wordt u d.m.v. een kleine nieuwsbrief op de hoogte gehouden van het laatste nieuws over de asielhonden. Denk daarbij aan de nieuwkomers en de wandelingen, maar ook de honden die een nieuw baasje vinden.

Algemeen donateur:

Wilt u niet kiezen? Dan is algemeen donateur ook een optie. U wordt 2x per jaar op de hoogte gehouden d.m.v. een nieuwsbrief over alles wat er zoal gebeurt in en om het asiel.

Tip: Collectebus

Naast de verdrietige dingen die ons werk met zich meebrengt is het werkelijk hartverwarmend om te zien hoeveel dierenvrienden er zijn en hoeveel mensen met ons meeleven en ons helpen! Mensen komen aan de balie in het asiel om spulletjes te brengen: voeding, riemen, mandjes of speeltjes. Ook wordt er met enige regelmaat een donatie in de collectebus gedaan. Er zijn mensen die ons op regelmatige basis steunen, denk aan mensen die kleding en textiel doneren voor de kledingactie van Stichting DierenLot, tuincentra en verschillende dierenwinkels onder meer op Texel, in Den Helder, Julianadorp, Breezand, Wieringerwerf, Middenmeer, Anna Paulowna, Hippolytushoef, Heerhugowaard en Schagen. Bij verschillende ondernemers staat een collectebus voor donaties. Relatief nieuw in het keuzepakket zijn de kleine collecteboxen speciaal gemaakt voor ons. Deze kunnen uitgeleend worden als u een bruiloft te vieren heeft of een verjaardag.

Stichting Dierenlot

Als laatste benoemen we nog even de kledingactie van Stichting DierenLot. Hierbij komt de opbrengst volledig ten goede aan de dieren, maar we ontvangen ook financiële steun voor de hoge brandstofprijzen en de hoge gasprijzen. Plus we rijden in de stoere en veilige dierentransportambulance van DierenLot. Op ons beurt zamelen we oude mobieltjes en lege cartridges in, waarbij de opbrengst ten goede komt aan Stichting DierenLot. U kunt ons daarbij helpen.